

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/2/2020
Identifikačné číslo spisu:	4020200137
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4020200137.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Patrika Pribelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2020 v Bratislave, v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia, v trestnej veci odsúdeného M. H. , o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. mája 2020, sp. zn. 1Ntc/9/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolanie odsúdeného M. H. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „súd“) rozsudkom z 11. mája 2020, sp. zn. 1Ntc/9/2020, v bode I. podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol o uznaní rozsudku Obvodného súdu pre Prahu IV. zo dňa 01. marca 2018, sp. zn. 2T 88/2016, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo dňa 08. októbra 2018, sp. zn. 7To/348/2018, právoplatného dňa 08. októbra 2018, ktorým bol občan Slovenskej republiky M. H., nar. XX. I. XXXX v T. (ďalej len „odsúdený“), trvale bytom O. C. D. č. X, T., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, Slovenská republika, uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 23 k § 221 ods. 1, ods. 5 písm. c) Trestného zákonníka Českej republiky na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s ostrahou s tým, že takto uložený trest vykoná na území Slovenskej republiky.

V bode II. rozhodnutia súd podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Slovenskej republiky [jedná sa o písarsku chybu, pretože v ďalšom texte je už uvádzaný § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.] rozhodol o tom, že odsúdený vykoná trest odňatia slobody bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený (č. l. 97 spisu), v ktorom namietal, že by radšej vykonal trest v Českej republike z dôvodu, že bol odsúdený tamojším súdom.

K podanému odvolaniu odsúdeného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra podaním z 10. júna 2020, v ktorom uviedol, že Krajský súd v Nitre ako vecne a miestne príslušný postupoval správne a zákonne, keď rozhodol o uznaní a výkone českých rozhodnutí, ktorými sa odsúdenému uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody. Žiadosť odsúdeného, ktorý chcel uložený trest vykonať v Českej republike nepovažoval za relevantnú. Zdôraznil, že z dôvodu splnenia podmienok uvedených v § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súhlas odsúdeného s uznaním cudzozemských rozhodnutí a ich výkonom nie je v danej veci potrebný. Na základe uvedeného navrhol odvolanie odsúdeného podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietnuť.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por., proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania odsúdeného postupom podľa ustanovenia § 317 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd v Nitre postupoval v súlade s § 4 ods. 1 písm. a), ods. 2, zákona č. 549/2011 Z. z., čl. 6 bodu 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008“), pri uznaní a výkone rozsudku Obvodného súdu pre Prahu IV. zo dňa 01. marca 2018, sp. zn. 2T 88/2016, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo dňa 08. októbra 2018, sp. zn. 7To/348/2018, právoplatného dňa 08. októbra 2018, na území Slovenskej republiky, a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v osvedčení nebol skutok justičným orgánom štátu pôvodu označený priradením ku kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., preto súd skúmal s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. podmienky obojstrannej trestnosti činu a zistil, že M. H. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Slovenskej republiky, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby dvanásť rokov a že menovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky, na ktorej území má zároveň aj trvalý pobyt [§ 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.]. Súhlas odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje, pretože so zreteľom na ustanovenie § 16 ods. 1 písm. g), zák. č. 549/2011 Z. z. a čl. 6 bodu 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Keďže v posudzovanej veci nebola zistená existencia žiadneho zákonného dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu vyššie uvedeného rozsudku českého súdu v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., nebolo možné postupovať inak, ako tento uznať a rozhodnúť zároveň o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky. Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bez zmeny prevzatý z uznaného rozsudku, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., pretože je zlučiteľný s

právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii spojenej s odňatím slobody a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 2, ods. 3 cit. zákona).

Zákonný je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože odsúdený bol v dobe posledných desiatich rokov pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin [§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.]. zároveň tento výrok zodpovedá i stupňu zaradenia odsúdeného do výkonu trestu v pôvodnom rozsudku štátu pôvodu, keď v rámci vnútornej diferenciácie je väznica s ostrahou v ČR zodpovedajúca ústavu so stredným stupňom strázenia v SR. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že vo výroku v bode II. napadnutého rozhodnutia o zaradení odsúdeného na výkon trestu s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. je zrejma chyba v písaní, avšak uvedené nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Uvedenú chybu bude potrebné napraviť vydaním opravného uznesenia súdom prvého stupňa.

V ostatných častiach najvyšší súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Skutočnosť, ktorú uvádza odsúdený v podanom odvolaní, že chce vykonať trest odňatia v Českej republike, nie je žiadnou skutočnosťou, ktorá by mohla byť prekážkou pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky a nie je ani skutočnosťou, ktoré by mohla byť dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odvoláciu námietku odsúdeného považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.